Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

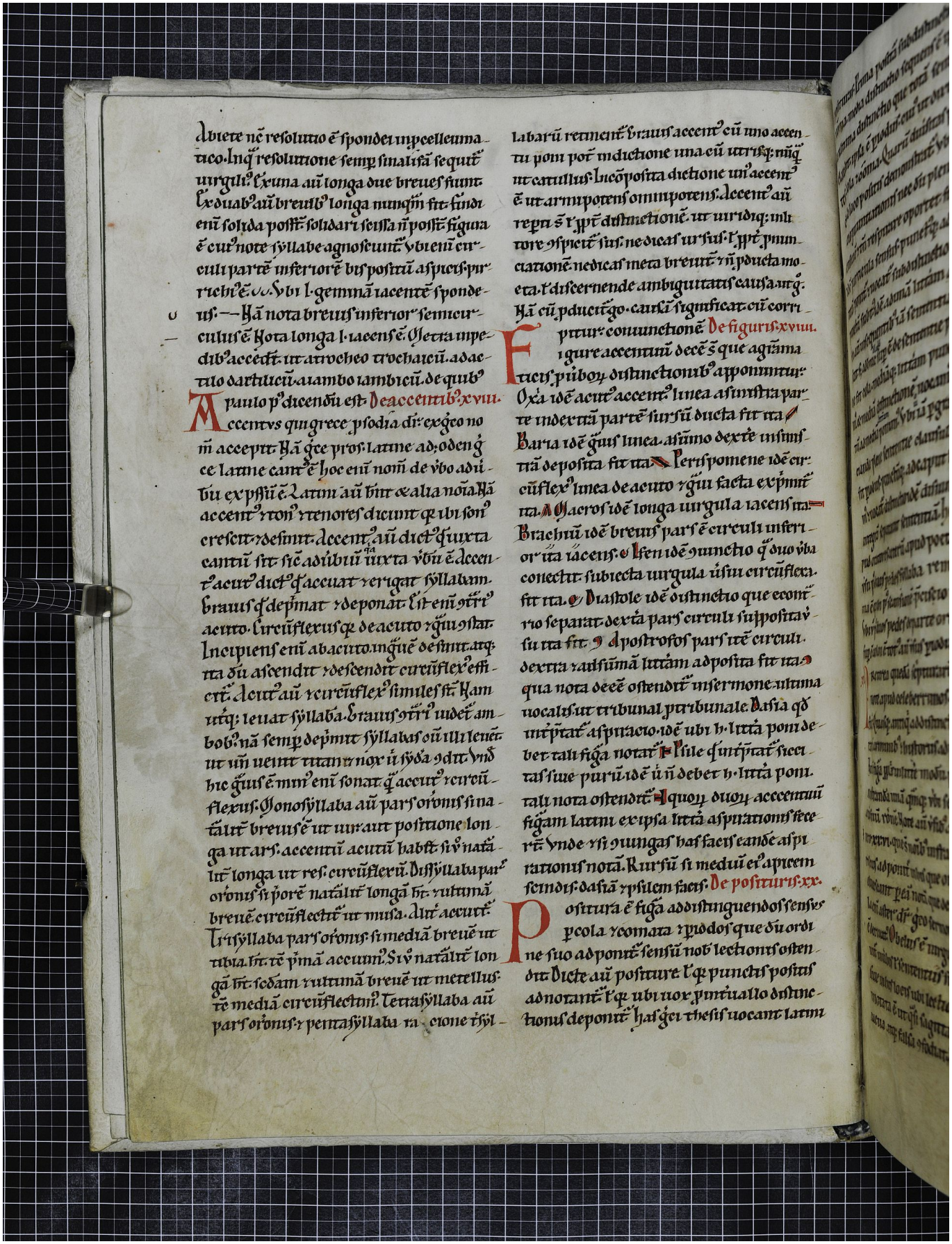

dbiete nē resolutio ē spondeus in pcelleuma
tico. In q̄ resolutione semp sinalifa sequit
urgulus. Ex una aū longa due breues fiunt
Ex duab aū breuib longa nunqm̄ fit sindi
enī solida posit solidari seissa n̄ possit figura
ē cui note sylabe agnoscunt. Vbi enī cir
culi parte inferiore bis positū aspicis pri
riebi ē. ∪∪. Vbi l. gemina iacente spondeus. — Hā nota breuis inferior semicir
culus ē Hota longa l. iacens ē. Oetia impedib accedit. ut a troceheo trochaeū. a dactilo dactilicū. a iambo iambicū. de quib
Apaulo p dicendū est. De accentib. xviii.
Accentus qui grece prosodia dr. ex geo no
m̄ accepit. Hā gce pros. latine ad; oden g
ce latine cant ē hoc enī nom̄ de vbo adui
bū expsū ē. Latini aū bint ē alia nota. Hā
accent rton rtenores dicunt q̄ ubi son
crescit. rdesinit. accent aū dicit q̄ iuxta
cantū fit sic adubiū iuxta vbū ē accen
t acut dicit q̄ accuat rerigat sylabam.
brauis q̄ depmat rdeponat. Sit enī gtri
acuto. circūflexus q̄ de acuto rgiu ostat
Incipiens enī a acuto in gue desinit. atq;
ita dū ascendit rdescendit circūflex efficit. Acut aū rcircūflex similes sū. Ham
utq; leuat sylaba. brauis gtri uidet am
bob nā semp depmit sylabas oū illi leuāt
ut uīn ueiut titanu nox ū sylba. gdit. vnd
hic gius ē mm enī sonat q̄ acut rcircū
flexus. Monosylaba aū pars orōnis sina
talit breuis ē ut uir aut positione lon
ga ut ars. accentū acutū habet sicut natā
lit longa ut res. circūflexū. Dissylaba par
orōnis si porē natālit longā bt. rultimā
breuē. circūflectit ut musa. dicit acutū
Trisylaba pars orōnis si media breuē ut
tubia. bt. tē primā accutum. Si ū natālit lon
gā bt. sedam ultimā breuē ut metellus
tē media circūflectum. Tetrasylaba aū
pars orōnis. r pentasylaba ra cione tsyl
labarū retinent. brauis accent cū uno accen
tu pom por in diictione una cū utrisq; mūq
ut catullus. Inco posita dictione uni accent
ē ut armipotens omnipotens. accent aū
repti s r ppt distinctionē. ut uiridiq; inlu
tore. spect sus. ne dicas ur sus. r ppt pnun
ciationē. ne dicas meta breuit. rn pducta mo
eta. r discernende ambiguitatis causa. urg.
Hā cū pducit go. causā significat cū corri
pitur. coniunctionē. De figuris. xviii.
Figure accentuū decē s que agīāma
ticis. pūbos distinctionib apponuntur:
Oxia idē acut accent linea a sinistra par
te inder tā parte sursū ducta fit ita
Baria idē gius linea. a sūmo dexte insinis
tā deposita fit ita
Perispomene idē cir
cūflex linea de acuto rgiu facta expmit
ita. Macros idē longa uirgula iacens ita
Brachū idē breuis pars ē circuli inferi
or ita iacens. Ifen idē iunctio q̄ duo vba
connectit subiecta uirgula usiu circūflexa
fit ita. Diastole idē distinctio que econtrario separat dexta pars circuli suppositā
sū ita fit. Apostrofos pars itē circuli.
dexta rausūmā litām adposita fit ita
qua nota decē ostendit in sermone ultima
uocalis. ut tribunal pr tribunale. Dasia qd
uirpat aspiratio. idē ubi h. litta pom de
bet tali figa notat. Psile q̄ uirpat sicci
tas siue purū idē ū n̄ debet h. litta pon.
tali nota ostendit. Quoy duoy accentuū
figam latini ex ipsa litta aspirationis fecerē. Vnde si iuungas has facies eandē aspi
rationis notā. Rursū si meduū ei apicem
scindis. dasia rpsilem facis. De posituris. xx.
Positura ē figa addistinguendos sensus
pcola rcomata rpiodos que dū ordi
ne suo adponit sensū nob lectionis osten
dit. Dicte aū positure t q̄ punctis positis
adnotant t q̄ ubi uor punctualio distinctionis deponit. Has gci thesis uocant latini